

עפ"ת 23818/12/13 - זוהר עמראת נגד מדינת ישראל

בתי המשפט

עפ"ת 23818-12-13
06 ינואר 2014

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
לפני: כבוד השופטת טלי חיימוביץ
זוהר עמראת
בעניין:

המערער

נגד
מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:
המערער ובא כוחו - עו"ד ארז אמיגה
ב"כ המשיבה - עו"ד אבי ביטון

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ערעור על חומרת העונש בגזר דין של בית משפט השלום לתעבורה באר-שבע (כב' ס.הנשיא השופט לנדסמן), בת"ד 4840-02-13, לפיו הורשע המערער, על פי הודאתו, בעבירה של נהיגה ללא רישיון וגרימת תאונת דרכים. על המערער נגזר עונש של פסילת רישיון הנהיגה למשך 36 חודשים ועונשים נלווים.

הערעור נסוב על משך תקופת הפסילה.

ב"כ המערער טוען כי מדובר בתקופה ארוכה יתר על המידה, שלא הביאה בחשבון את העובדה כי המערער הוא הנפגע היחיד בתאונה, וכי הפגיעות ברכוש אינן חמורות. עוד נטען, כי לא הובא בחשבון העונש שקיבל המערער מידי שמים, דהיינו פגיעתו החמורה, וההוצאות לרכב אשר לא כוסו ע"י הביטוח. עוד נטען, כי לא היה מקום להחמיר ביתר רכיבי הענישה, לאחר ההקלה ברכיב הקנס, וכי אורך תקופת הפסילה אינו עומד בפרופורציה לעונשים במקרים דומים.

ב"כ המשיבה מתנגד לקבלת הערעור, וטוען כי מדובר בעונש שאינו חורג מהמתחם ואינו מוגזם יחסית לענישה מקבילה. העובדה שהמערער נפגע בתאונה בעצמו, אינה מפחיתה מחומרת העבירה, אשר מצדיקה גם עונשים של מאסר בפועל ולעיתים אף פסילה ארוכה יותר.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, החלטתי לדחות את הערעור.

מדובר שנמצא בתוך מתחם העונש ההולם. הגם שמדובר בפסילה לתקופה ארוכה, איני סבורה כי בית משפט קמא חרג מהרף הסביר לעבירה מעין זו על תוצאותיה החמורות. העובדה שהמערער הוא היחיד שנפגע בתאונה, אינה מצדיקה הקלה בעונש, בפרט נוכח פגיעתו החמורה המלמדת על עוצמתה של התאונה.

בית משפט קמא אפשר למערער ללמוד נהיגה בחלוף שנתיים מיום הפסילה, ובכך הקל עם

המערער ולא מצאתי כי יש מקום להקלה נוספת.

אשר על כן אני דוחה את הערעור.

ניתנה והודעה היום ה' שבט תשע"ד, 06/01/2014 במעמד הנוכחים.

טלי חיימוביץ, שופטת

הוקלדעלידידנההרוש